

εις 105· ἐν Μορρέαλ (Montréal τοῦ Καναδά)· εις 103· ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς Νέας Ἰόρκης· εις 102· ἐν Ἰσπανίᾳ, Ἰνδικῇ, Κίνᾳ, Ἰαμαϊκῇ καὶ τοῖς μεσημβρινῆς κράτεσι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς· εις 100· ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Μαυρικίου· εις 96, καὶ εις 94 βαθμοὺς ἐν Σιέρρα-Λεόνε, ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς Ἀμερικῆς, ὅπερ τοσοῦτον ὀλέθριον εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἀπέβη.

Ἐν Γαλλίᾳ, Δανημαρκίᾳ, Πετροπόλει, Σανγκ-χαϊ, ἐν τῇ Βιρμανικῇ ἐπικρατείᾳ, ἐν ταῖς Σανδουΐχαις νήσοις, ἐν Βουένος-Ἄνρες καὶ ἐν τῇ ἁγία-Τριάδι, ὁ ἀνώτατος ὄρος εἶναι 90 βαθμοὶ (52 τοῦ ἑκατομβάθμου). Ἐν Νέᾳ Σκωτίᾳ, καὶ ταῖς Ἀζόραις νήσοις ὁ μέγιστος ὄρος εἶναι 87 βαθμοὶ· ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ, ἐν τῷ βασιλείῳ τοῦ Σιάμ καὶ ἐν Περὸν, 85 βαθμοί. Ἐν Πορτογαλίᾳ, Πεκίνῳ καὶ Νατὰλ (μεσημβρινῇ Ἀφρικῇ), 80 βαθμοί. Ἐν Σιβηρίᾳ 77 βαθμοί· ἐν τῇ δυτικῇ καὶ νοτιῇ Αὐστραλίᾳ καὶ ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς Σκωτίας, 73. Ἐν Ἰταλίᾳ, Βενεζουέλα καὶ Μαδέρα ὁ ὑδράργυρος ἀνέρχεται μέχρις 73 βαθμῶν· ἐν Πρωσσίᾳ καὶ Νέα Ζηλανδίᾳ, μέχρις 70· ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ μέχρις 66· ἐν Βαυαρίᾳ, Σουηδίᾳ, Τασμανίᾳ, καὶ Μόσχᾳ, μέχρις 63. Ἐν Παταγονίᾳ καὶ ταῖς νήσοις Φαλκλάνδ, μέχρις 55· καὶ εἰς τὰ πλείστα μέρη τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν μέχρις 50. Τέλος εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Ἰσλανδίας ἢ θερμοκρασία τοῦ θέρους φθάνει ἐνίοτε 45 βαθμοὺς (7 βαθμοὺς τοῦ ἑκατομβάθμου), ἐν δὲ Νέα Ζέμβλα δὲν ὑπερβαίνει οὐδέποτε τοὺς 34 βαθμοὺς Φαρενχάιτ, ἧτοι 1 βαθμὸν καὶ 1 δέκατον ὑπεράνω τοῦ σημείου τῆς πήξεως τοῦ ὕδατος.

Πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λάθους ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ δεικνύουσι τὸν ἀνώτατον ὄρον τῆς θερμοκρασίας κατὰ τὸ θέρος.

ΜΩΣΑΙΚΟΝ

~ ~ ~

Ὅστις θέλει ν' ἀγαπᾶται παρ' ὅλων πρέπει ν' ἀποφασίσῃ νὰ διδαχθῇ πολλὰ πράγματα, τὰ ὅποια γνωρίζει ἀπὸ ἀνθρώπους ἀγνοοῦντας αὐτά.

CHAMPFORT

* *

*

Ἡ ὀκνηρία ὁδοιπορεῖ βραδέως καὶ διὰ τοῦτο ἢ πτωχεῖα τὴν καταφθάνει ἐντὸς μικροῦ διαστήματος.

HUNTER

* *

*

Ἡ ἀρετὴ εἶναι ὡς τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα, ὧν τὴν εὐωδίαν αἰσθάνεται τις μόνον ὅταν θραύσῃ ἢ καύσῃ αὐτά. Διότι ἂν ἡ εὐτυχία καλύπτει τὰ ἐλαττώματα, ἢ δυστυχία καθίστησι περιφανεῖς τὰς ἀρετάς.

BACON

* *

*

Ἡ καλλιτέρα ἰδέα ἐνὸς συγγραφέως, εἶναι συχνακίς ἢ ἰδέα, ἣν ἔχει περὶ τῶν ἔργων του.

J. PETIT-SENN

* *

*

Τὰ ἐγκώμια τῶν κολάκων εἰσὶν ὀλιγώτερον επικίνδυνα τῶν συμβουλῶν αὐτῶν· διότι τὰ μὲν κολακεύουσι τὴν φιλαυτίαν ἡμῶν, αἱ δὲ τὰ ἡμέτερα ἐλαττώματα.

J. PETIT-SENN

* *

*

Ἀπόφευγε τὸν ἄνθρωπον, ὅστις εὕρισκε τὰ πάντα καλὰ, τὸν ἄνθρωπον ὅστις εὕρισκε τὰ πάντα κακὰ, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου τὸν ἄνθρωπον, ὅστις διὰ πάντα ἀδιαφορεῖ.

LAVATER

* *

*

Οἱ ἀρχαῖοι ἦσαν γίγαντες κατὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν φιλοσοφίαν· ἔστω, τὸ παραδέχομαι· ἀλλὰ πρὸς ὠφέλειαν τῶν νεωτέρων· διότι καὶ γὰρ ἂν ἐπὶ τῶν ὤμων γίγαντος ἐπικαθήσῃ, δύναται νὰ ἴδῃ μακρότερον καὶ ἀσφαλέστερον τοῦ γίγαντος αὐτοῦ.

BURTON

* *

*

Πάντες οἱ ἄνθρωποι εἰσὶν ἀνεκτοί, ἐκτὸς τῶν ἀνεχομένων τὰ πάντα.

HORN.

Ὁ μὴ εὐρίσκων τὸν Θεὸν πανταχοῦ.
οὐδαμοῦ εὐρίσκει αὐτόν. J. PETIT-SENN.

* * *

Αἱ ῥυτίδες εἰσὶν αἱ ἀτραποὶ ἐν αἷς τὰ
ἀπερχόμενα ὄνειροπολήματα συναντῶσι
τὴν ἐρχομένην πείραν. J. PETIT-SENN.

* * *

Ἡ μετριοφροσύνη εἶναι διὰ τὴν ἀρε-
τὴν ὅ,τι ὁ πέπλος διὰ τὴν ὠραιότητα
ἀναδεικνυσι αὐτὴν λαμπροτέραν.

CHESTERFIELD.

* * *

Ὁ Νεῖλος κρύπτει τὰς πηγὰς αὐτοῦ.
πόσαι περιουσίαι δὲν εὐχονται νὰ δυνη-
θῶσι νὰ πράξωσι τὸ αὐτό!

J. PETIT-SENN.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΟΙΗΤΗΣ ΘΗΣΣΚΩΝ

~ ~ ~

Τῷ φίλῳ Σπ. Π. Λάμπρῳ.

• Θὰ ἀποθάνω—κλαύσατε! Ἄς μὴ μ' ἀποστερήσῃ
τῶν συμπαθῶν δακρῶν σας ἐλπίς ἀπατηλή.
Δὲν ἀνακύπτω ἴδατε, ὁ ἥλιος πρὶν οὐτὴ
ὠχρὰ ἐπὶ τοῦ στήθους μου θὰ κλίν' ἢ κεφαλῆ.

• Αἶ! ἴσως ἔζησα πολὺ ὁ μὸλις νεανίας·
τὸ χθὲς παιδίον ἔπρεπε καὶ χθὲς νὰ ἀποθάνῃ.
Ἡμέραι, χρόνοι δὲν μετροῦν τὸν βίον τῆς καρδίας,
πολλάκις μί' ἀρκεῖ στιγμή νὰ τὴν ἀπομαρῶνῃ.

• Εἶπα κ' ἐγὼ: ὑπ' οὐρανὸν ἀνέφελον, ὠραῖον,
εἰς γῆν, ἧτις ἐγέννησεν ἔθνῶν τσοσούτους βίους,
ὅπου εἰς βῆμα πᾶν ἐλπίς καὶ φρόνημα ἀκμαῖον,
εἶπα, δὲν ἔχομεν παλμούς, χαρὰς παλμούς μυχιούς;

• Καὶ οὕτω Φράγγων ἀοιδῶν τὰ ἄσματα καὶ μόνον
θρηνάδη, ἀπελπιστικά ἐδῶ θὰ ἀντηχῶσι·
Καὶ θ' ἀναψάλλωμεν αὐτὰ μὲ πῦρ ἡμεῖς, μὲ πόνον,
ἐνφ' τὸ αἷμα, τὴν ζωὴν, τοὺς πόθους μᾶς ῥοφῶσι;

• Ἡ Δύσις ἂν ἐγήρασε κ' ἐξήντησε τὸν βίον,
καὶ ἔμεινεν αἰσθημάτων παντός ἐστερημένη,
πληρόνουσα τὴν πείραν τῆς διὰ πικρῶν δακρῶν,
ἀλλὰ νεάζομεν ἡμεῖς καὶ ἡ ἐλπίς μᾶς μένει.

• Εἶπα, ἄς ψάλω τὴν ζωὴν, εἴν' ἡ ζωὴ γλυκεῖα.
Ἄς ψάλω τὴν νεότητά, τὴν ἀνοιξὶν τοῦ βίου!
καὶ ἐνθους λύραν ἔλαθα· ἠκούσθη ἀρμονία,
ἦσαν τὰ πρῶτα ἄσματα ἀπράγμονος παιδίου.

• Εἰς τὴν ἀογὴν προσέβλεπα τὴν παιδικὴν μου φίλην.
Εἰς τὴν ἐσπέραν, τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου τὴν γαλήνην
Ἐμελαγχόλου θεωρῶν τὴν θάλασσαν ὀργίλην,
γαλήνην ἠθέλα παντοῦ, συμπάθειαν κ' ἐκείνην.

• Μὲ πόσα ἄνθη ἔστεψα τὸν βίον καὶ μὲ ποῖας
ἐλπίδας τὸν ἐστόλισα καὶ πῶς τὸν ἐφαντάσθην!
Θεὲ! καὶ πόσον ἀπατᾷ τὸ ὄναρ τῆς καρδίας! . . .
Μίαν ἡμέραν ἄφησα τὴν λύραν κ' ἠκροάσθην:

• Τί ψάλλει οὗτος; ἔλεγε τραγυφθογγος φωνή τις.
Παιδίον! ἄλλος ἔλεγε, δὲν ἔμαθε τὸν βίον·
Εἰς Κρής στεναζῶν ἔκραζεν: Εἶσαι μακρὰν τῆς
[Κρήτης . . .

Καὶ τότε πρῶτον ἐκλίνα τὴν κεφαλὴν δακρῶν.

• Καὶ ἤκουσα βοὴν μακρὰν προμήνομα θεῖλλης,
καὶ ὅτε ἠγεῖρα ὠχρὰν τὴν κεφαλὴν καὶ εἶδον,
ἐν μέτρῳ ἤμην ζοφερὰς καὶ πνιγηρὰς νεφέλης
κ' εὐρέθην ὁ πρὶν εὐέλπις στερούμενος ἐλπίδων.

• Ὁ βίος! ἤκουσα φωνὰς περὶ ἐμὲ τραχεῖας
τὸ τέρας, ὅπερ τῆς μητρὸς ἐλπίδος τοῦ τὰ στήθη
κατέσχιτε καὶ ὄρφανός χωρεῖ ἐγκληματίας!
Ὁ μητροκτόνος! σπεύσατε καὶ τύραννος ἠὲξήθη.

• Ἐνώπιόν του κλίνετε τὸ γόνυ· δούλους θέλει!
Καὶ σὺ Ἑλλάς, καὶ σὺ ἐδῶ! τῆς κλίνης σου ἐγείρου
καὶ κόψον πρὸ τοῦ τέρατος, ἢ θάνατόν σοι στέλλει.
σὲ πυρπολεῖ τὸ φῶς αὐτὸ τοῦ μάγου σου ὀνειρίου.

• Παρῆλθ' ἐκεῖν' ἡ ἐποχὴ! ἡ ἀνθρωπότης πλέον
ὠραία κόρη, εἰς ἀγροῦς δὲν παίζει μὲ τὸν βίον,
καὶ ἡ ἐλπίς δὲν μειδιᾷ πρὸς τὸ παιδίον κλαῖον!
Κεῖται νεκρὰ, ἀφοῦ δαινὸν ἐξέθρεψε θηρίον.

• Σπεύσατε ὅλοι! τὴν ὁδὸν θὰ χάσῃ ὁ βραδύων·
Σπεύσατ' ἐνόσφ' ἀστραπή μᾶς φέγγει τὸ συμφέρον·
ὁ πρῶτος φθάς, καὶ ταπεινῶς ἐμπρὸς τοῦ βίου κλίνων
Ἐκεῖνος μέγας ἐπὶ γῆς. . . Καὶ ἔτρεχε κ' ὁ γέρον.

• Μὲ βῆμα τρέμον ἔσπευδε καὶ σπεύδων ἐνεκροῦτο.
Οἱ νεανίαὶ ἔσπευδον κ' ἐγήρασκον πρὶν φθάσουν.
Γυναῖκες, κόραι ἔσπευδον τὸ πλῆθος ἐπουκνοῦτο
καὶ ἀπεπνίγοντο ἐκεῖ, μὴ τὴν ὁδὸν τῶν χάσουν.

• Ἀπάτη, δόλος, δίκαιον! τινὲς αὐτῶν ἐφώνουν.
Ἄλλοι ἐκράυγαζον δεινῶς καὶ ἄλλοι ἐμυκῶντο.
Ἰπὸ τὸ βῆμά των τὴν γῆν ἐνόμιζον ἐκλόνουν
κ' ὑπόπτως ὑπεδύλεποντο, ὅσάκις συνηντῶντο.

• Καὶ ἠύξανεν ὁ θόρυβος . . . καὶ ποῦ καὶ ποῦ θυ-
[μάτων
ἀπελπισίας ἤκουα φωνὰς πεφοδισμένους.

Ἄλλ' ἦτο σκότος ὁμιλος μ' ἐφαίνοντο φασμάτων,
δὲν εἶλεπα ὁ πλήστων τις, καὶ τίς ὁ πληγωμένος.

• Ἡμιθανὴς κατέπεσα· οὐδεὶς συνεκινήθη·
οὐδεὶς τὴν χεῖρα ἔστεινε νὰ με ὑποστηρίξῃ.
Πᾶς τις προσκόπτων εἰς ἐμὲ, μοὶ ἔλεγεν: Εὐήθη!
τί μένει; οὕτω, πτέρνα τις ἀφείκτως θὰ σε πλῆξῃ.